

fremkom fra Fæsternes Side i den Kommission, som behandlede Lovforslaget, før det kom frem paa Rigsdagen.

De andre Ændringsforslag er ikke af særlig stor Betydning. Ændringsforslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at foruden de Huse, der falder ind under Lovforslaget, og som berøres i Loven af 23. Maj 1902, skal ogsaa de Huse, som er oprettede i Henhold til Forordningerne af 25. Marts 1791, § 3, og 27. September 1805, § 11, falde ind under Lovforslaget, saaledes at de kan overgaa til Selveje. Disse Huse er Huse, der er udlagte som Pligthuse ved Nedlægelsen af Fæstegaarde. I den Tid, da de to nævnte Forordninger udkom, var det ret ofte saaledes, at Fæstegaardene stod ledige, fordi ingen vilde have dem, og saa blev der hjemlet Godsejerne Ret til at nedlægge saadanne Gaarde paa Betingelse af, at der blev udlagt 2 Huse for hver Gaard, som blev nedlagt. Det vil altsaa ses, at disse Huse har saa nær en Forbindelse med Fæstevæsenet, som tænkes kan, og der er derfor særlig Grund til at tage dem med her. Hvor mange Huse det drejer sig om, vides ikke; det er meget muligt, at det kun er nogle faa, da der i Tidens Løb har været en utilstrækkelig Kontrol med Hensyn til Bevarelsen af den Slags mindre Landbrug.

Ændringsforslaget under Nr. 3 maa nærmest betragtes som redaktionelt, idet det gaar ud paa, at der med Hensyn til Husene efter Lov af 23. Maj 1902 skal forholdes paa samme Maade som med Hensyn til Fæstegaardene, naar det drejer sig om Erstatning for udførte Forbedringer paa Ejendommene.

Ændringsforslaget under Nr. 6 er fremkommet som Følge af en Bestemmelse, der fandtes i Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget i Folketinget, og som gik ud paa, at Beboelseshuse hørende til de i denne Lov omhandlede Ejendomme ikke maa nedrives uden Afløsningskommissionens Tilladelse. Det var en Bestemmelse, som Folketinget indsatte i Lovforslaget under Hensyn til, at der jo ogsaa paa Landet er adskillige Vanskeligheder med Hensyn til Boligforholdene, og Folketinget mente derfor, at det var rigtigt at hindre, at Husene blev nedrevet uden særlig Tilladelse. Nu er det saaledes, at Nedrivning af Huse bør man i og for sig ikke hindre, i alt Fald ikke i de Tilfælde, hvor der skal opføres et nyt Hus, og Udvalget har derfor ment, at denne Tanke, som det i øvrigt fuldt ud kan slutte sig til, blev bedre udtrykt, naar

der indførtes en Bestemmelse i § 18, som sagde, at Husene ikke maatte nedlægges uden Kommissionens Samtykke.

Jeg tror hermed kort at have omtalt de stillede Ændringsforslag og skal paa Udvalgets Vegne anbefale dem til Vedtagelse.

Piper: Det kan kun være en Tilfredsstillelse for min Meningsfælle i Udvalget og mig, at de Tanker, vi har fremsat, og som jeg har gjort mig til Talsmand for ved anden Behandling, for en stor Del nu er slaaet igennem ved den fortsatte Behandling i Udvalget, saaledes at hele Udvalget har kunnet slutte sig til flere af de Ændringsforslag, vi den Gang havde fremsat. Dette gælder saaledes for det første Ændringsforslag Nr. 2, hvorved der opnaas den Forbedring af Lovforslaget, at det bliver muligt at foretage Magelæg, naar begge Parter er enige om det og altsaa intet Menneske har Skade deraf, og ligeledes, naar Parterne ikke er enige, men særlige Forhold taler derfor, og det skal jo prøberes af saavel Kommissionen som Landbrugsministeriet. Dernæst er der Ændringsforslag Nr. 4, som vi ganske vist ikke anser for helt fyldestgørende, men det er dog i alt Fald en betydelig Forbedring i Forhold til det, der fra Flertallets Side var foreslaaet ved anden Behandling, at man nu i dette Ændringsforslag foreslaar de sidste 24 Aar med Fradrag af de 6 højeste og de 6 laveste. Endelig er der Ændringsforslag Nr. 5, ifølge hvilket Ejeren ikke er pligtig til at lade Købesummen staa inde ogsaa til følgende Ejere af Ejendommen, hvad der ogsaa vilde være ganske meningsløst. Jeg takker de øvrige Medlemmer af Udvalget, fordi de har medvirket til at faa disse Forbedringer indført, og at min Kollega og jeg i Udvalget har været Medforslagsstillere hertil, følger ganske af sig selv.

Desværre er det ikke lykkedes os paa alle Punkter at faa alle Udvalgets Medlemmer til at slutte sig til os, og ihvorvel vi har ladet nogle af de Ændringsforslag, vi stillede ved anden Behandling, og som vi ansaa for mindre betydelige, falde, har vi dog ikke kunnet undlade nu ved tredie Behandling at stille 3 yderligere Ændringsforslag.

Det første er et Ændringsforslag til § 1, som ligeledes var stillet ved anden Behandling fra Mindretallets Side, og som gaar ud paa at lade udgaa de Ord, der omhandler de fæstepligtige Selvejergaarde, der er bortsolgte fra et Gods efter den